

Ikt. sz.: NOB-41/23-5/2018.

NOB-7/2018. sz. ülés
(NOB-7/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Nemzeti összetartozás bizottságának**
2018. szeptember 17-én, hétfőn, 10 óra 01 perckor
az Országház Esterházy János termében (földszint 1.)
megtartott részben zárt üléséről

Tartalomjegyzék

A 2020. év „Trianon Emlékévvé” nyilvánításáról szóló H/467. számú határozati javaslat (Szávay István és Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	5
<i>Szávay István kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Szávay István reagálása</i>	9
<i>Határozathozatal</i>	10
Az ülés berekesztése	12

Napirendi javaslat

1. Nagykövetjelöltek kinevezés előtti meghallgatása

Előterjesztő:

Sztáray Péter András, a Külgazdasági és Külügyminisztérium
biztonságpolitikáért felelős államtitkára
(Zárt ülés!)

2. A 2020. év Trianon Emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat
(H/467. szám)
(Szávay István és Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Pánczél Károly (Fidesz), a bizottság elnöke

Bóna Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szászfalvi László (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Molnár Zsolt (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Tilki Attila (Fidesz)
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)

Tanácskozási joggal jelen lévő

Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló

Helyettesítési megbízást adott

Fenyvesi Zoltán (Fidesz) Bóna Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Sándor Tamás bizottsági munkatárs

(A bizottság 10 óra 01 perckor megkezdett zárt ülésének folytatása)

A 2. napirendi pont kezdetének időpontja: 10 óra 45 perc)

**A 2020. év „Trianon Emlékévvé” nyilvánításáról szóló H/467. számú határozati javaslat
(Szávay István és Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A rövid szünetünk után nyílt üléssel folytatjuk munkánkat, rátérünk a második napirendi pontunkra. Második napirendi pontunk a 2020. év „Trianon Emlékévvé” nyilvánításáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vétele. A határozati javaslatot Szávay István és Farkas Gergely képviselő urak nyújtották be H/467. számon. Tájékoztatom a bizottságot, hogy a határozati házszabály 58. § (1) bekezdése szerint a képviselő által benyújtott törvényjavaslat abban az esetben kerül az Országgyűlés tárgysorozatára, ha azt a házelnök által kijelölt állandó bizottság támogatja.

Kérdezem az előterjesztők közül jelen lévő Szávay István képviselőtársunkat, kíván-e szólani. *(Jelzésre:)* Tessék, parancsoljon, képviselő úr.

Szávay István kiegészítése

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen.

Harmadszor van ez a javaslatunk a tisztelt bizottság előtt, és nekem nem is az a legnagyobb problémám ezzel, hogy ezt önök harmadszorra fogják majd leszavazni, és elnézést, ha az előbb egy kicsit, úgymond spoileréztem az előző napirendi pontnál. Nem az a fő probléma, hogy önök ezt le fogják szavazni, vagy vélhetően talán tartózkodni fognak, mint ahogy azt a korábbi alkalommal is megtették, hanem az, hogy nem hoztak ide ehelyett mást. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy erre a kérdésre én először, ha jól emlékszem, 2017 márciusában, azaz jó másfél évvel ezelőtt hívtam fel a figyelmet, akkor, amikor lett volna még idő felkészülni. Most már egyébként különösebben nincsen, bár ha még összekapná magát a kormányzat, akkor valamit még tudna ezzel a kérdéssel kezdeni.

Másfél évvel ezelőtt, amikor először ezt a javaslatot idehoztuk, amikor először beszéltem ebben a bizottságban arról, hogy fontos lenne, hogy ne maradjunk némák, hogy legyen válaszunk mindarra, amit a szomszédos országok, főleg elsősorban Románia a kezdődő centenáriumi évfordulók, illetve az 1918-20 közti évek eseményeihez kapcsolódó 100 éves évforduló kapcsán a romániai magyarsággal művelni fog, és amit az európai szintéren művelni fog, hogy ezzel kapcsolatban mi ne legyünk némák, és legyenek erre válaszaink, akkor az első javaslatunkat azzal szavazták le, hogy a kormányzat valami másféle koncepcióban gondolkodik, és majd októberre hoznak valamit, tehát pontosan tavaly októberre. Aztán tavaly októberre nem történt semmi. Mi tavaly decemberben ismét behoztuk ezt a javaslatunkat, akkor már elkezdett a dolog abba az irányba menni, és erről Semjén miniszterelnök-helyettes úr is beszélt valamelyik bizottsági meghallgatásán, ha jól emlékszem, valahogy úgy fogalmazott, vagy legalábbis az volt a lényege annak, amit miniszterelnök-helyettes úr mondott, hogy ezt a kérdést nem nekünk kell témává tennünk.

Azóta megint eltelt fél vagy háromnegyed év, képviselőtársaim, és pontosan látszik, anélkül, hogy mi ezt témává tennénk, ez téma magától is, főleg Romániában, de egyébként most már Szerbiában is. Fölállították az ezzel kapcsolatos bizottságokat, emléküléseket fognak tartani, mint ahogy egyébként tartottak a korábbi években is, csak azok nem voltak ekkora nagyszabásúak. Elég szomorú egyébként, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség vezetése egyébként ehhez asszisztált és vélhetően idén is asszisztálni fog, mármint a területvesztés évfordulójához kapcsolódó szerb ünnepekhez. Tehát láthatjuk azt, hogy ez a téma a szomszédaink számára fontos.

Lehet azt mondani, hogy születtek erre válaszok, és valóban magam is úgy gondolom, hogy az RMDSZ-nek mind maga a szlogen, ez az 'Ezer év Erdélyben, száz év Romániában', ez egy nagyszerű szlogen, ez jól megfogja, és mindaz, amit az RMDSZ e mögé rakott, az szerintem jó és helyes, de ez az RMDSZ feladata ott, Erdélyben és az erdélyi magyarság feladata ott helyben. De megkerülhetetlennek tartom, önök pedig megkerülhetőnek látják Magyarország felelősségét ebben az ügyben. Ha jól értem, és talán, gondolom, hogy majd valaki a kormánypártok részéről fog reagálni, vagy majd fogja indokolni a döntésük okát, ha jól értem, önök úgy gondolják, hogy ezt a két évet valahogy így át kellene vészelní, ezt így át kellene sunnyogni, ne foglalkozzunk, ne vállaljunk, ne menjünk bele konfliktusokba.

Az a baj, hogy az elmúlt évek magyar nemzetpolitikáját, és Kárpátalját leszámítva, amikor már ráadásul ott is késő volt, Kárpátalját leszámítva a magyar diplomáciát is alapvetően a konfliktuskerülés, sokszor szerintem az elvtelen konfliktuskerülés jellemzi nemzetpolitikai ügyekben. Nem az elkötelezettséget, s főleg nem a határon túlra irányuló elképesztő mennyiségű források pozitív voltát kérdőjelezem meg, hanem azt, hogy a jogtiprások, a jogsértések tekintetében nincs magyar válasz és nincs magyar diplomáciai kiállítás.

Csak hogy egy példát mondjak - majd erről fogok ma interpellálni -, ez Délvidéken a nemzeti tanácsok jogköreinek a szűkítése, amihez önök asszisztálnak azért, mert a VMSZ ebben egy megalkuvó szerepet játszik. Ezekben az ügyekben a magyar diplomáciának nincsen válasza. Úgy néz ki, hogy önök, illetve a kormányzat az 1918-20-szal kapcsolatos évfordulókban is kerülni akar mindenféle konfrontációt, holott - úgy gondolom - itt alapvetően nem konfrontálódni kellene, pusztán bemutatni a magyar álláspontot és válaszolni mindarra, hogy a szomszédos népek, főleg a románok Európát milyen propagandával fogják elárasztani. 1920-ban egy igazságtalan, gyalázatos és az egész világtörténelemben mérve is páratlan békediktátumot írtak alá velünk. Ezt a békediktátumot Románia egy igazságos döntésnek fogja bemutatni, arról fog beszélni, és arról beszél most is, hogy ez egy igazságos döntés volt, a magyar állam elnyomó volt, Romániában pedig mennyire kiteljesedtek a nemzetiségi jogok és micsoda nemzetiségi mintaállammá vált Románia, holott mindnyájan, önök is, én is, mindenki más pontosan tudja, hogy ez nem igaz.

Mi nem azt mondjuk, hogy feltétlenül jó a javaslatunk, hogy feltétlenül ezekben az irányokba lehet elmenni, el lehet menni más irányba is. Én nagyon bizakodó voltam akkor, és nem is voltam különösebben szomorú és különösebben kritikus sem önökkel szemben egyébként, nyugodtan vissza lehet keresni az akkori sajtónkat, amikor arról beszéltek, hogy azért nem támogatják a javaslatunkat, mert egy saját koncepcióval fognak előállni. Egy saját koncepció szerintem bárminél jobb lett volna, pontosabban biztosan jobb lett volna annál, hogy ha nincsen semmilyen koncepció. Ha úgy gondoljuk, hogy ezt a kesztyűt nem akarjuk felvenni, ha úgy gondoljuk, hogy bármit ránk fognak szórni, arra nem fogunk válaszolni.

Nekünk világga kell kürtölnünk a saját igazságunkat, válaszolni kell a minket ért rágalmakra és támadásokra, és ezen a módon is ki kell állnunk - még egyszer

mondom, Romániáról van szó, részben Szerbiáról - főként azok mellett a magyarok mellett, amellek a magyar közösség mellett, amelyeket a mostani országuk meg fog alázní. A következı évek Romániában az erdélyi magyar közösség megalázásáról fognak szólni ezeknek az évfordulóknak a kapcsán. Rá fogják őket is kényszeríteni ezeknek az ünnepnapoknak a megülésére. Ezzel kapcsolatban a legrosszabb, amit tehetünk, az, hogy hallgatunk és hogy erre semmilyen választ nem adunk. Én ennyit szerettem volna ezzel kapcsolatban elmondani, sok újdonságot vélhetően nem közöltem önökkel, de szerettem volna még egyszer hangsúlyossá tenni. Ezért hoztuk be harmadszorra is ezt a javaslatot, hogy harmadszorra is el tudjuk mondani, hogy így gondoljuk, ezt látjuk helyesnek, szavunk kell hogy legyen, válaszunk kell hogy legyen, és ki kell állnunk azok mellett, akiket a mostani hazája - ahova száz évvel ezelıtt kényszerítették - ezeken az emléknapokon meg fog alázní, és csak a másodrendő állampolgárságukat fogja tudatosítani és éreztetni velük. Erre nekünk válaszunk kell hogy legyen.

Ha esetleg mégis valamiféle koncepció önökben vagy a kormányzatban - bár nem önök döntenek, tudom én ezt nagyon jól - mégiscsak felmerülne, nagyjából most már bármi lesz, azt üdvözölni fogjuk, csak akkor beszéljünk világosan, csendben maradunk, némán fogjuk túrni, át akarjuk vészelní a következı éveket, vagy valamilyen módon, ha nem most, vagy késıbb, akkor erre mégiscsak reagálni szeretnénk. Még egyszer mondom, nem biztos, hogy az általunk felvetett mód a legmegfelelıbb, de hogy csendben nem maradhatunk, némán nem túrhetünk, ebben egészen biztos vagyok. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, hogy van-e más hozzászólás, netán kérdés az elıterjesztıhöz. *(Jelzésre:)* Molnár Zsolt alelnök úr!

Hozzászólások

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Elıször is elnézést kérek a késésért, de a két bizottság megint egy időben ülésezik. Jeleztem Mirkóczki elnök úrnak, hogy próbáljunk meg állandó időpontot találni. Elnök úr tett ígéretet arra, hogy próbálkozunk majd a „B” hét keddi nappal.

A magam részérıl azt gondolom, itt egy tárgysorozatba-vételi kérelemrıl van szó, ha jól értem, képviselı úr. *(Szávay István: Igen.)* Azt mindenféleképpen támogatjuk, különösen az általános indoklás önöktıl szokatlan önmérsékletével összefüggésben, hiszen nagyon helyesen nem konfrontatív, hanem a dolgok megoldása irányába mutat, már amennyire ez a történelmi borzalom megoldható, ennek a feloldása, legalábbis ennek az enyhítése, kezelése irányába mutat ez az indoklás. Ez jó irány. Hogy valójában önök így gondolják-e, vagy adott esetben konfrontatív irányba akarják elvinni, ezt nem tudom. De hogy tárgysorozatba vételre alkalmas és ezzel kapcsolatosan Magyarországnak van dolga és ebben az irányban, amit az indoklás tartalmaz, helyes lenne errıl vitát folytatni. Helyes lenne elindulni abba az irányba, hogy ezzel kapcsolatosan egy korrekt szembenézés legyen és a sebek enyhítése, gyógyítása, mérséklése. A begyógyítása persze túlzás, de ez lenne a helyes felesleges nacionalista és különbözı sovíniszta felhangok nélkül. Ez ezt tartalmazza. Azt gondolom, helyes lenne, ha a Magyar Országgyőlés ebbe az irányba elindulna. Nyilvánvalóan a részleteirıl lehetne akár az Országgyőlésben, akár másutt, többpárti egyeztetésen beszélni, mert ez az évforduló, ha akarjuk, ha nem, jön.

A határon túli országok nyilvánvalóan a maguk szempontjából ezt teljesen másképpen élik meg. Ez is a történelem determinizmusa, hogy nyilván a románok és a szerbek sok más országhoz hasonlóan ezt teljesen másképp látják. Az ottani magyarság számára ez egy nagyon veszélyes, nagyon nehéz helyzet, hiszen ez az

indulatok, érzelmek felkorbácsolására, esetleg olyan többségi nemzettel való konfliktusra is alkalmas, ahol már nyugvóponton voltak kérdések. Ez most új konfliktusokat ébreszthet, nem túl könnyű helyzetbe sodorva a határon túli magyarság jelentős részét. Tehát ezzel foglalkozni kell. Nyilván határokat kell szabni annak, hogy meddig tud elmenni a mi megemlékezésünk és történelememlékezetünk. Nyilvánvalóan nem a más trianoni, kisantant országok ízlése szerint kell eljárni, de a józan ész határai között kell maradni. Ez a javaslat számomra ezt jelenti, tehát támogatni fogom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólás van-e? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, engedjék meg nekem, hogy reflektáljak az előterjesztő szavaira, a Szávay István képviselő úrtól elhangzottakra. Valóban szerintem ez most már legalább a harmadik alkalom, amikor elmondom ilyen irányú kezdeményezésre, hogy egyáltalán nem kételkedem a jó szándékban, valóban ez egy jó szándékú javaslat. Valóban egyébként már miniszteri meghallgatásokon is ejtettünk erről szót, sőt ha jól emlékszem, még talán a KMKF ülésén is szóba került, hogy mit is kezdjünk ezzel az évfordulóval. Tehát több olyan fórum volt, ahol ez már szóba került.

A döntést meghozni erről nehéz, kapcsolódva ahhoz, amit Molnár alelnök úr mondott, hogy a történelmi borzalom, hogy éljek az ő szavaival, vajon megoldható-e. Ezt már nem fogjuk megnyerni így 98-100 évvel később. A kérdés az, hogy milyen válaszokat tudunk adni erre ma, száz évvel később. Amikor önök azt mondják, hogy a szomszédok mind kvázi zajos ünneplésre készülnek, ez gyakorlatilag Románián kívül egyik országra sem igaz, hiszen akkor, 1920-ban abban a dicstelen békediktátumban létrehozott országok közül gyakorlatilag Románián kívül már más nem létezik, és úgy tűnik, hogy Romániában is eléggé döcögve haladnak az ez irányú ünnepi előkészületek.

Nem tudom, nekünk kell-e egy gyászévet meghirdetni és ezzel emelni még esetleg az ő nézőpontjuk szerinti ünnepi esztendőket, hogy egy meghirdetett gyászévvvel emeljük-e ennek kvázi a rangját. Azt gondolom egyébként, hogy Trianonra különösen az utóbbi években kellő válaszokat adtunk. Amikor válaszokat hiányol Szávay képviselőtársunk, akkor szerintem azok igencsak hathatós és erős válaszok, amelyek az elmúlt években történtek. Amikor az Alaptörvényben rögzítettük, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli magyarságért, azaz amikor a kettős állampolgárságról törvényt hoztunk és a honosítás rendszere működik, számomra ez nem nevezhető sunnyogásnak Trianon kapcsán, mint ahogy elmondhatjuk azt is, hogy a Kárpát-medencében egyre inkább létezik egy magyar oktatási tér, és ezen belül, mondjuk, egy 40 milliárdos óvodaépítési program a Kárpát-medencében szintén nem tartható sunnyogásnak.

Amikor arról beszélünk, hogy a Kárpát-medencei magyarok számára ez egy kulturális tér, nézzük csak például az emléknapiakat, Szent László, Mátyás király emlékévé, és sorolhatnám tovább, és ami az egyik lehangsúlyosabb, az az, hogy a Kárpát-medencei magyarság számára ma létezik egy gazdasági tér, hiszen nem olyan régen, például itt tavasszal fogadtuk el, a tavaszi ülészakban a költségvetést, amelyben a jövő esztendőre ismét 50 milliárd forint áll rendelkezésre határon túli gazdaságélénkítő programok folytatására és az erdélyi indítására mintegy ennek az összegnek a felével. Tehát a gazdasági együttműködések és az anyaország gazdasági támogatása, hogy ott, a szülőföldön meg lehessen élni, lehessen boldogulni, ez működik. És ne feledkezzünk el arról, hogy van egy törvényünk, nem határozati javaslat, hanem egy magasabb szintű jogszabály, a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvény, amelynek a szövege megemlékezik azokról a borzalmakról, megemlékezik azokról az emberi tragédiákról, amit Trianon okozott,

ugyanakkor egy előremutató törvény is, hiszen nagyon egyszerűen kimondja azt, hogy a határokkal szétválasztottak minket, de azért összetartozunk.

Nem tudom megmondani most, itt, 2018 szeptemberében, hogy valójában mi a jó válasz ezeken túl a trianoni békediktátumra, hogy ez a határozati javaslat vajon jó válasz-e erre, előmozdítja-e a határon túli magyarság ügyét és helyzetét.

(Jelzésre:) Molnár alelnök úr!

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Én osztom az ön dilemmáját, de erre alkalmasak, tisztelettel, a tárgysorozatba vételt követő viták, hiszen lenne nekem is javaslatom. Én helyesnek tartanám, ha a parlamenti pártok vagy a parlamentben frakcióval rendelkező pártok is részesei lennének ennek az emlékbizottságnak valamilyen módon. Teljesen logikusak azok a dilemmák, amiket ön elmondott, de azt gondolom, hogy a tárgysorozatba vétel nem azt jelenti, hogy fenntartás nélkül elfogadtuk ezt a javaslatot, azt jelenti, hogy arra érdemesnek tartjuk, hogy erről, azokról a dilemmákról, és lehet a végső megoldás az is akár, nyilván nem a halál, hanem az, hogy adott esetben ez ebben a formában nem alkalmas rá. Én azt gondolom, hogy egy korrekt tárgysorozatba vételt követő vitát megér ez a kérdés. Mondja el mindenki az álláspontját, ér ez a nemzeti ügy annyit, hogy ki, hogyan látja ezt a dolgot, hogyan lehet önmérséklettel, és valóban, ha a kormánynak van ez irányú más javaslata, ami betölti ezt a teret, akkor nyilvánvalóan az Országgyűlésnek kevesebb feladata van. De tekintettel arra, hogy a kormánynak ebben a tekintetben valóban nem látszik konkrét javaslata általában, ahogy elnök úr elmondta, nyilván van nem egy olyan kérdés, és Trianon nemcsak a 100 éves évfordulón tragédia, az tragédia minden nap vagy minden évben, de azt gondolom, hogy jó értelemben véve, és ez a javaslat abba az irányba mutat, meg lehetne emelni. Ezért lenne alkalmas adott esetben egy vitára, ezért javaslom azt, hogy legyen tárgysorozatba vétel, és azt követően lehet a részleteiről vagy esetleg alternatívákról beszélni, de ha nem teszünk semmit, akkor valóban könnyen az a helyzet állhat elő, hogy egy passzivitás látszik az ügyben, ahogy itt a velem szemben ülő kormánypárti képviselőket, tisztelettel, látom, némi passzivitást látok ebben az ügyben, illő tisztelettel. Elnök úr, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más jelzést nem látok, akkor szavazni fogunk. *(Szávay István jelentkezik: Bocsánat!)* Igen, Szávay képviselő úr!

Szávay István reagálása

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik) előterjesztő: Még előterjesztőként reagálnék az elhangzottakra. Köszönöm, elnök úr.

Tehát most arról fogunk szavazni, hogy akar-e a magyar parlament ezzel a kérdéssel foglalkozni. Önök most, képviselőtársaim, amikor szavaznak, nem arról fognak szavazni, hogy jó javaslatot hoztam-e ide, ráadásul még el se hangzott az, hogy rosszat föltétlenül, hanem arról fogunk most szavazni, hogy a magyar parlament ezzel az üggyel bármilyen formában egyáltalán foglalkozzon-e, hiszen főleg egy ilyen kis rövidke határozati javaslatot, de akár egy egész törvényt is ízekre lehet szedni, akár minden egyes mondatát ki lehet cserélni, módosítani lehet, más irányba lehet elvinni.

Elnök úr, mi soha nem feltételeztünk nem jót egymás szándékairól nyilvánvalóan, ezt ön is elmondta, én is szeretném megerősíteni, de elnök úr úgy fogalmazott, hogy nem tudja megmondani, hogy ez jó válasz-e. Én ezt tartom egy jó válasznak, de nem vagyok benne feltétlenül biztos, hogy ez így van. A tárgysorozatba vétel arról szól, hogy egy kérdéssel foglalkoznunk kell, ha valaki hoz ide egy válaszlehetőséget, akkor lehet gondolkodni másik válaszokon is, de akkor annak

először meg kell adni a lehetőséget, hogy egyáltalán válaszokat keressünk vagy mérlegeljük bizonyos válaszok helyességét vagy az alkalmazhatóságát. Én nagyon sajnálom, hogy ebben a kérdésben oda jutottunk, hogy a Magyar Szocialista Párt szeretné, ha a parlament Trianon 100. évfordulójával és az oda vezető úthoz kapcsolódó évfordulókkal és ezzel az egész kérdéskörrel foglalkozna, a Fidesz-KDNP meg nem szeretné, vagy legalábbis, most bocsánat, hogy prejudikálok, de feltételezem, hogy ez lesz a vége.

A másik: egy dologra kell válaszolnom még, elnök úr, az ön által elmondottakból. Amit felsorolt az elmúlt évek nemzetpolitikai intézkedéseiből, amelyeket kivétel nélkül a Jobbik is támogatott, sőt többségében még az MSZP is egyébként, ezek valóban jó válaszok voltak Trianonra, ezt én nem vonom kétségbe, csak most nem erről van szó, elnök úr. Nekünk most nem Trianonra kell válaszolnunk, nem erről szól a javaslatunk, hanem arra kell valamilyen választ adnunk, vagy arra is kell valamilyen választ adnunk - ezt az előbb bőven kifejtettem a bevezetőmben, tehát lehet, hogy kicsit direkt értjük félre egymást -, amit majd ezzel kapcsolatban a nemzetközi szinten, vagy Romániában, a szomszédos országokban és ez Szerbiában is releváns, Szlovákiában valójában nem, ez tényleg így van, kevésbé foglalkoznak ezzel a kérdéssel, mint ahogy Ukrajnának is van most éppen elég más baja, egyébként sem tudják saját magukat meghatározni, de ez Romániában kifejezetten erős kérdés és probléma, és egyébként részben Szerbiában is. Tehát a két dolog nem zárja ki egymást.

A szétszakítottságunkra, a több évtizedes egymástól való elszigeteltségünkre valóban jó válaszok születtek az elmúlt években, amelyeket ön felsorolt, de itt most egy kicsit más kérdésekről van szó, más kérdésekre, más problémákra kellene lehetőleg jó válaszokat találni. Természetesen a 'sunnyogás' lehet, hogy nem volt egy jó szó, de nem jutott más eszembe, kicsit úgy érzem, hogy túl akarjuk élni ezt a következő két évet. Ha más válaszuk nem lesz, akkor viszont el kell túrnunk azt, amit a románok meg a szerbek ránk fognak önteni és rá fognak zúdítani az erdélyi magyarságra, ezzel kapcsolatban nekünk, úgy gondolom, hogy ki kellene állni, és akkor legalább valami határozottságot mutatni, valamiféle válaszokat. Lehet, hogy nem illet, lehet, hogy másmilyen választ találni, de ez csak akkor fog menni, ha erről a kérdéstről tudunk a magyar Országgyűlés előtt beszélni, ez pedig önökön múlik. Én köszönöm az MSZP-s képviselőtársamnak a támogatását ez ügyben, mindenesetre. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja, hogy a határozati javaslat az Országgyűlés tárgysorozatába kerüljön. Aki igen, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Nincs jelentkező.)* Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hat tartózkodás.

Tehát 3 igen szavazattal, 6 tartózkodás mellett a bizottság nem javasolja a tárgysorozatba vételt.

Egyebek

Következő napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e valakinek bármilyen kérdése, közlendője. *(Szávay István: Mikor találkozunk legközelebb, elnök úr? - Zsigmond Barna Pál jelentkezik.)* Zsigmond Barna képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Az Autonómia albizottság ülést tartana, és ez ügyben lenne egy indítványom, hogy egy időpontot egyeztessünk. Nem tudom, ki tagja az albizottságnak, ha itt tudunk egyeztetni, és persze Szili Katalin elnök asszonyt kell meghívunk, azt tervezném, vele egyeztetve egy időpontot. Kérem a bizottság segítségét, támogatását ehhez.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Szávay képviselőtársunk!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Elnézést kérek, bocsánat, hogy belebeszéltem, azt szerettem volna én is kérdezni, hogy mikor találkozunk legközelebb bizottsági ülésen.

ELNÖK: Jó, köszönöm. *(Nincs jelentkező.)* Más kérdés nincs.

Köszönöm szépen az albizottság elnökének a fölvetését. Én egyébként javaslom, hogy a „B” heteket jelöljük ki ebben az időszakban. Én magam is igyekszem majd tartani azt, amit Molnár Zsolt alelnök úr itt szóba hozott, hogy általában a „B” hét keddeket célozzuk meg. Egyébként is a „B” hét van kijelölve bizottsági ülésekre. Javasolnám az albizottságnak is, hogy elnök asszonnyal, illetve autonómiaügyekben megbízott - nem is tudom, kormánybiztos-e az elnök asszony... *(Dr. Zsigmond Barna Pál: Miniszterelnöki biztos!)* - miniszterelnöki biztos asszonnyal is így egyeztessen, hogy célozzuk meg elsőként a „B” hét keddeket. Ez akár lehet már a jövő hét is vagy az azt követő időszak.

Most egyelőre, Szávay képviselő úr, nem látjuk azt, hogy ezen túl mi az a konkrétum, ami miatt sürgősen össze kellene ülnünk. Azt tudjuk, hogy a Bethlen Gábor Alapkezelő az éves beszámolóját benyújtotta a parlamentnek, annak a delegálása bizottságunk felé ma megtörténik. Maga a benyújtója egyébként a miniszterelnök-helyettes úr. Vele kell még egyeztetnünk időpontot, vagy hogy önmaga helyett kit delegál még az Alapkezelő mellől. Elsősorban a „B” hét keddeket céloznánk meg ezekkel, amikor nincs olyan kötöttségünk, mint a nagykövetségjelölti meghallgatás, ahol más bizottságokhoz is kellett alkalmazkodnunk.

Tisztelettel szeretném még elmondani a bizottságnak - és tulajdonképpen szavazás nélkül felhatalmazásukat kérni ebben az ügyben -, hogy most már nyílt ülés lévén, nem fogom elmondani azt, hogy zárt ülés keretében milyen területek nagykövetségjelöltjeit hallgattuk meg. De felveti bennem azt a kérdést, hogy a bizottság megalakulása után tulajdonképpen a bizottság kivívta magának azt a jogot, hogy ahol nemzetpolitikai szempontból jelen vagyunk és fontos számunkra, mi azokat a nagykövetségjelölteket hallgassuk meg. Szerintem erre ma az egyik legjobb rendező elv az, hogy ahová egyébként Kőrösi Csoma-programokat küldünk, illetve akik képviseltetik magukat a Diaszpóra Tanácsban, hiszen ott vannak jelenlévő magyarok és a szomszéd országok, ezekre kellene igazából korlátoznunk a meghallgatásokat. Természetesen a világ sok országában élnek magyarok, de itt is volt egy olyan terület, ahol 30-40 főre tehető a magyarság létszáma. Nagyon kedves időtöltés ez, és egyébként örömmel részt veszünk ebben, de szerintem azokon a területeken kellene maradnunk, ahová egyébként a világ sok részére, még egyszer mondom, Kőrösi Csoma-programot küldünk, mert ott létező magyar szervezetek, csoportok, egyesületek vannak, illetve akik értelemszerűen a Diaszpóra Tanácsban is képviseltetik magukat. Ez ügyben írnék a Külügy felé egy levelet, hogy ezekből az országokból várnánk a nagykövetségjelölteket ide, a bizottság elé. Van-e ezzel kapcsolatban észrevételük? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést bezárom, az albizottsági elnök úrral pedig egyeztetünk az időpontról. Nagyon szépen köszönöm. Jó munkát kívánok önöknek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 13 perc)

Pánczél Károly
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Bihariné Zsebők Erika és Vicai Erika